

det Udseende af, at det var det ærede Medlems Forslag, der havde forskrækket os. Det ærede Medlem begyndte med at citere, at jeg skulde have sagt, at vi var blevet betænkelige, da vi saa Mindretallets Forslag. Jeg afbrød det ærede Medlem den Gang og sagde, at det havde jeg overhovedet ikke sagt. Nu foreligger det skrevne Referat fra Stenografernes Side; det viser, at jeg har Ret. Jeg har sagt — jeg skal ikke citere, men blot henvise til Tidenden —, at det, vi blev betænkelige ved, var Formen for Forslaget om de 40,000 Kr., men aldeles ikke Mindretallets Forslag. Siden jeg rører ved Formen for dette Forslag, maa jeg gøre en Bemærkning til det, det ærede Medlem nylig sagde overfor den højt-ærede Minister om Ministerens mærkelige Fremgangsmaade, idet han havde taget sit Ændringsforslag tilbage. Det hænger saaledes sammen, at da de Betæneligheder, jeg før nævnte med Hensyn til Formen for Forslaget om Sygehjælpen, fremkom hos Udvalgets Flertal, foreslog dette at give en direkte Lønforhøjelse og bad i den Anledning Ministeren tage sit Forslag om Sygehjælpen tilbage. Det er en Fremgangsmaade, der, som det ærede Medlem ved, bliver fulgt i Snese og atter Snese af Tilfælde. Der er intet som helst at falde i Forundring over eller se at bringe Omverdenen til at falde i Forundring over.

Til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Røde) skal jeg sige, at han har Ret i — og jeg husker det fuldkommen klart —, at jeg brugte en Udtalelse, der kunde misforstaaes. Det ærede Medlem har ikke misforstaaet mig, men jeg finder dog Anledning til at rette Udtalelsen. Det er angaaende Tilskuddet til Stubbekøbing-Baadefart, hvorom jeg sagde, at de skulde benytte den samme Regnskabsordning som hidtil, men jeg tilføjede senere, at der skal være normal Afskrivning, normalt Afdrag. Det er Meningen. Jeg ved fuldt vel, at der i de seneste Tider har været saa trange Kaar dernede, at de ikke har kunnet foretage den normale Afskrivning. Men det er ikke det, jeg har sigtet til ved at sige „paa samme Maade som hidtil“. Jeg har sigtet til en virkelig, rimelig, normal Afskrivning og Forrentning og har ikke villet binde dem til de ganske ekstraordinære Forhold, der har været i enkelte Aar.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds vil jeg endnu gøre en Bemærkning vedrørende Spørgsmaalet om de tekniske Skoler. Det ærede Medlem kom tilbage til en Sammenligning med Højskolerne og Landbrugsskolerne, en Sammen-

ligning, som jeg ogsaa var inde paa ved Finanslovens anden Behandling. Naar det ærede Medlem drager en Sammenligning mellem Tilskuddet til de tekniske Skoler og Tilskuddet til Højskolerne og Landbrugsskolerne, maa han huske, at siden Højskoleloven af 1902 har Tilskuddet til Højskolerne i Virkeligheden været konstant indtil den allersidste Tid. Hvis vi tæller de Tilskud, der har været givet dels til Højskolerne i Almindelighed, dels til Askov, Dalum og Ladelund Landbrugsskoler med deres særlige Formaal, og dels Elevunderstøttelserne, var det samlede Beløb til disse Skoler i Aaret 1902 400,000 Kr., og dette Beløb var indtil i Aar kun steget til 432,000 Kr. — det er for Resten Husmandsskolerne, der er kommet til, og enkelte andre. Først nu ved den foreslaaede Lovforandring stiger det, som det ærede Medlem ganske rigtigt siger, med 100,000 Kr., men selv medregnet den Forhøjelse med 100,000 Kr., som findes i det her i Tinget vedtagne Lovforslag, er Stigningen fra 1902—03 til nu kun ca. 33 pCt. Hvad derimod de tekniske Skoler angaar, hvor Udviklingen ikke har været saa tidlig fremme, men hvor der i de sidste 10 Aar stadigvæk er kommet flere og flere til — hvad ogsaa det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) var inde paa —, der stod vi paa det Tidspunkt, da vi fik Højskoleloven 1902, med Tilskud til disse Skoler i København og Provinserne og til deres Elever paa tilsammen 210,000 Kr., medens det i Aar er 432,000 Kr., det vilaltsaa sige, at Stigningen dér er til betydelig over det dobbelte. For Højskolerne og Landbrugsskolerne er — selv med det Tilskud, som det nye Lovforslag hjemler dem — Stigningen ikke tilnærmelsesvis saa stor. Jeg ved fuldt vel, at det kommer af, at Højskolerne har haft en tidligere Udvikling, de har jo været mere i Ro, om jeg saa maa sige, Landet har haft dem fra tidligere Tid, medens derimod de tekniske Skoler først er fremkomne i senere Aar, men der er ikke noget absolut grelt Forhold i den Maade, hvorpaa disse forskellige Skoler er blevet behandlede. Maa jeg endvidere sige med Hensyn til de tekniske Skoler, at efter de Oplysninger, som den højtærede Minister har givet, og som ogsaa er kendt fra Finansudvalget, foreslaas de Tilskud, som foreslaas nu fra Mindretallets Side, uden nogen som helst Fordring om, at Kommunerne, private eller nogen som helst anden skal yde noget som helst til Gengæld. Denne Metode at give Tilskud af den Art paa forekommer mig i allerhøjeste Grad betænkelig; og jeg kan ikke noksom fraraade